

Bezinning 475: Mirre voor een stervende

Matteus 26,1-13 ¹

Het Woord

Toen Jezus deze laatste rede had uitgesproken, zei Hij tegen zijn leerlingen: 'Over twee dagen is het, zoals jullie weten, Pesach. Dan wordt de Mensenzoon uitgeleverd om gekruisigd te worden.' Ondertussen kwamen de hogepriesters en de oudsten van het volk bijeen in het paleis van de hogepriester, Kajafas. Daar beraamden ze het plan om Jezus door middel van een list gevangen te nemen en Hem te doden. 'Maar niet op het feest,' zeiden ze, 'want dan komt het volk in opstand.'

Toen Jezus in Betanië in het huis van Simon – degene die aan huidvraat had geleden – aanlag voor een maaltijd, kwam er een vrouw naar Hem toe. Ze had een albasten flesje met zeer kostbare olie bij zich en goot die uit over zijn hoofd. De leerlingen ergerden zich, toen ze dit zagen en zeiden: 'Wat een verspilling! Die olie had immers duur verkocht kunnen worden, dan hadden we het geld aan de armen kunnen geven.' Jezus hoorde het en zei: 'Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor Mij gedaan. Want de armen zijn altijd bij jullie, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn. Door die olie over Mij uit te gieten, heeft ze Mijn lichaam voorbereid op het graf. Ik verzeker jullie: waar ook ter wereld het goede nieuws verkondigd zal worden, zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus beëindigde niet alleen de rede, die hieraan voorafgaat, maar de vijf grote redevoeringen in het Matteusevangelie. Deze vijf toespraken komen overeen met de vijf boeken van Mozes, de Pentateuch.² Jezus is voor Matteus de nieuwe Mozes, de nieuwe wetgever.

Het is twee dagen voor het Joodse Pasen. Jezus verwijst daar uitdrukkelijk naar. Hij weet dat Hij het paaslam is, dat geslacht zal worden. Daarom heeft het woord Pesach hier zowel een Joodse als een christelijke betekenis. Jezus weet wat er zal gebeuren en Hij gaat er doelbewust naartoe. En wel omdat Hij aanvaardt dat dit de wil van God is.

---

¹ Deze tekst komt niet voor in de liturgie, noch op zon- en feestdagen, noch op weekdagen.

² Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium.

Jezus komt een laatste keer in Betanië. Deze keer bij Simon, die melaats geweest is. Een onreine. Eens te meer kiest Jezus voor de zieke, de marginale, de mens die gemeden wordt. Hij neemt er deel aan de maaltijd, teken van echte gemeenschap met mensen.

Er komt een vrouw binnen, over wie we verder niets vernemen, behalve haar grootmoedige daad. Ze giet heel dure mirre over Jezus' hoofd uit. Matteus heeft al eens mirre vermeld: het is een van de drie geschenken van de magiërs voor de pasgeboren Jezus (Matteus 2,11). Matteus zegt niets over het motief van de vrouw voor dit verrassend handelen. Er zijn in die cultuur een paar mogelijkheden: een gast eervol verwelkomen of de zalving van een koning (zie 1 Koningen 9,1-3). Maar Jezus interpreteert het gebaar heel anders: ze bereidt zijn begrafenis voor. Het past dus helemaal in deze proloog op het lijdensverhaal.

Jezus veegt de kritiek van de leerlingen van tafel. Natuurlijk is hun zorg voor de armen positief. Maar Jezus is de grootste arme. En vooral: het eren van de overledenen staat boven de zorg voor de armen (zie Tobit 1,17).

Het Woord in mijn leven

Aanvaard ik soms lijden als gevolg van de liefde? Bezoek ik soms iemand die door de gemeenschap uitgestoten en vermeden wordt? Op welke manier eer ik Jezus? Wat mag mij dat kosten? Eer ik voldoende de overledenen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
de wil van de Vader doen
was en is heilig voor U.
Ook als dat leidt
tot de dood aan een kruis.
Want Uw liefde is groot.
U kiest tot het einde toe
voor de marginale mens:
als arme kiest U voor de armen.
We eren U met heel onze ziel,
met heel ons arme hart.
We eren U nooit genoeg.
Want U bent onze Heer,
onze Koning en Redder,
gestorven aan een kruis,
maar ook verrezen voor eeuwig. Amen.

© Eric Haelvoet 2016